

נור אהרן

פרשת
מטות
מסעי

כניסת השבת: י"ם: 19:05 מרכז: 19:26 נא לשמור על קדושת הגליון. אין לקרוא בשעת התפילה או קריאת התורה

מדרום תיפתח הטובה

עורך: ראם בן טוב

את תענוגי הרגע, **חושך** מלשון **לחוש**, להרגיש רק את המוחשי, את ההנאה הרגעית, וכאן נכנסים לתמונה הנחיותיו של הנביא כיצד להינצל מהנגיף העתיק בעולם "חביב'ה", אל תחשוב לרגע אחד שמהצפון תקבל הנאה... ומבאר **מורנו ורבנו הרב יוסף מרקוביץ שליט"א** במתק לשונו: אם אתה נוטה צפונה, אם אתה מייעד את עצמך ליעדים חומרניים, חשב מסול מחדש, אתה לא בכיוון הנכון, חפש יעד מהותי יותר, יעד שהכותרת שלו היא **הדרום**, שם **דר הקב"ה במרום, יועץ הנדל"ן הרוחני** שלך הוא הנביא, והוא רומז לך: יהודי יקר! חפש לדור באזור הדרום! הוא לא מתכוון לאזור דימונה ואילת... הכוונה היא **דרך חיים!** חיים מלאים בקדושה.

לאורה של המנורה

בבית המקדש בצד הדרומי היתה ממוקמת **המנורה**, "נו מה זה קשור אלי?" "בטח קשור, המנורה היא סמל **לחכמה!** "הרוצה להחכים - **יודים!** אל תתפתה לאורות המנצנצים מהצפון, זו מלכודת, שבסוף תתחרט שהגעת אליה אבל לפעמים זה מאוחר מידי.

נשמע מלחץ? הרגע הרגע צדיק, בא תראה שגם בשנים קדמוניות התמודדו עם אותם התלבטויות. בואו נציץ מעט על אנשים שחיו חיים רוחניים ברמות הגבוהות, ובכל זאת משהו קרץ מהצפוני המנצנץ...

הכבש מתלהב מדשא, אבל אתה???

מסופר בפרשתנו: "ומקנה רב היה לבני ראובן ולבני גד, עצום מאוד, ויראו את ארץ יעזר... והנה המקום מקום מקנה" שבת ראובן וגד רואים שמעבר

לירדן יש המון מרעה רך שמתאים לגידול כמיות שברשותם, ומחליטים להישאר שם. משה רבנו מתחיל להוכיח אותם "והנה קמתם תחת אבותיכם תרבות אנשים חטאים" דעו לכם, אומר להם משה, אתם ממשיכי דרכם של אותם אלו שלא ממש התלהבו מהארץ הקדושה, עליהם קראנו בפרשות הקודמות, רומז להם משה: חבר'ה, לא להיות מדומיינים, מי שמסתכל בעין גשמית, בעין חומרית, לא יזכה

להיות רוכב על החמור (על החומר), להיפך - החמור ינהיג אותו, החומריות תסנוור אותו! וכאן נשאלת השאלה: והרי מדובר ביוצאי מצרים, אנשים שראו את קריעת ים סוף, אנשים שחוו את מעמד הר סיני, **מה להם להתלהב מדשא ירוק?** אלא מבאר מורנו ע"פ הדרש: על הפסוק "ומקנה רב היה לבני ראובן ולבני גד" אומר רבי בונים מפשיסחא - הם רצו קנין **ברב** שלהם, במשה, וכך כתוב במפורש בפסוק בפרשת וזאת הברכה: "ולגד אמר... וירא ראשית לו כי שם חלקת מחוקק ספון" גד רצו לרשת מעבר לירדן כי שם עתיד להיקבר משה רבנו (ע"פ תרגום אונקלוס ורש"י שם).

גם בחטא המרגלים מבואר בספרים שהם העדיפו להישאר במדבר עם משה רבנו, שהרי הם ידעו (מבואת אלדד ומידד) שנגזר על משה שלא יכנס לארץ, והם בחרו להישאר במדבר ולחיות בהנהגה ניסית צמודה למשה רבנו. נו, אז מה הבעיה אליהם? הרי לפי זה הם צדיקים!

המתכון למטבוחה מוצלחת, בלי שום תוספות מיותרות...

מבאר השפת אמת: הם רצו קנין ברב, אבל הם עירבו בזה חשבון ממוני, הם רצו להישאר עם השפע והברכה בקלות, בארץ ישראל הם יצטרכו לעבוד

מה צפון בצפון?

"כבוד הרב" אלון היה ממש לחוץ "אמנם חצי מדינה נמצאת כעת במצב של 'ניתוק', אך לא ידעתי שגם חברות הפלאפון הצטרפו לחל"ת?" הרב היה רגוע גם כעת וניסה להבין "מה קרה אלון?".

"אני מנסה להשיג את הרב כבר שלשה ימים, ורק היום אחרי 34 שיחות שלא נענו סוף סוף הצלחתי" הוא היה מתוח כמו קפיץ.

"אלון, קרה משהו?" עכשיו היה תורו של הרב להתחיל להילחץ.

"כן, כן הכל בסדר באופן כללי אבל יש משהו שמאוד מאוד מטריד אותי מאז שבת" אלון עצר לרגע את שטף דיבורו אך מיד המשיך "בשבת שעברה חבר של אבא שלי, רוני שוקרון, קנה לי עליית מפטיר, עכשיו, שמעתי פעם שאם בהפתעה הזמינו אותך לעלות לתורה - בדוק שיש שם בקריאה דבר שקשור אליך"

"נו, ומה רמזו לך מהשמים?" קולו של הרב היה עוצמתי אך שידר שלוה ורגוע.

"אאאני, הרגשתי שרומזים לי משהו בקשר לחוזה".

"איזה חוזה?" ניסה הרב להבין.

"השבוע סגרתי סוף סוף חוזה לקניית דירה בקרית-אתא ופתאום אני קורא בהפטרה "... ויאמר מצפון תפתח הרעה" הרגשתי צמרמורת בקול הגוף, ואיך שיצא שבת התחלתי לברר איך אפשר לבטל את החוזה, מזל שאשתי עצרה אותי וביקשה שקודם אדבר עם הרב" היה ניתן לחוש גם מעבר לקו את חיכוך

של הרב, אלון נרגע מעט אבל לא ויתר "כבוד הרב יודוך אותי - למכור? לעבור לדרום? גם בעוטף עזה לא ממש סימפטי, ירושלים? יש את 'בני הדודים' מהכפר... אלון היה לחוץ, מאוד מבחינתו אם הרב יורה לו הוא מוכן לגור אפילו בפאתי ירוחם, אבל הרב מסביר לאלון שהסיפור הוא שונה לגמרי לגמרי ממה שחשב, אז בואו ונצטרף גם כן לשיחה המרתקת.

פרשת מטות-מסעי תש"פ, יוצאים לדרך...

חשב מסלול מחדש

אחד מפיזי השבת המפורסמים הוא הפיוט "עזרני אל חי להכניע, את יצר המפתה, המריע... ובסוף הפיוט מבקשים: "הרחק נא מעליה חברת כת **הצפוני**" מיהו הצפוני הזה? שצריך לתפוס ממנו מרחק? מובא בגמרא שפניו של אדם הראשון בשעה שנברא מן האדמה היו כלפי מזרח, זאת אומרת שהדרום בימינו והצפון **בשמאלו** על פי זה מסבירה הגמרא (מסכת סוכה): "זאת הצפוני ארחיק מעליכם" - זה יצר הרע הצפון בליבו של אדם, לא מרגישים בקיומו נדמה לנו שהוא חלק מאיתנו אבל זה ממש לא נכון, הוא יושב שם וממתין מתי יוכל להפיל אותנו וכך הולך לו האדם לתומו ופתאום בום!!! הוא נופל בבור שטמן לו מיסטר סמאל, (אחד משמותיו של היצר הרע) הוא מסמא את עיניו של האדם, אבל בניגוד לבורות שאנו מכירים, בבורו של היצר אפשר ליפול שוב ושוב למרות שנדמה לנו כי אנו מכירים את הדרך...

אנשי נדל"ן יודעים - דירה שנמצאת לכיוון צפון - חשוכה, השמש זורחת במזרח, נמצאת כל היום בדרום, ושוקעת במערב, הצפון מסמל את החושך,

קשה על כל דבר, שם אם אתה לא בדרגה רוחנית מתאימה, התוצאות בהתאם!! אבל כאן במדבר יש הנהגה ניסית, כולם זכו למן, לבגדים, למים וכו'... בחינם.

ראובן וגד רצו להידבק במשה רבנו, כי כל מה שמשה עשה היה לו קיום נצחי, התורה שהוריד נצחית, המשכן שבנה משה לא נחרב אלא נגזז באדמה, ואם משה רבנו היה נכנס לארץ ובונה את בית המקדש - גם הוא לא היה נחרב! חשבו שבט ראובן וגד שאם ישארו ליד משה רבנו גם להם יהיה קיום נצחי בחולתם בעבר הירדן, אבל מאות שנים אחר כך התברר שהקומבינה לא הוכיחה את עצמה "מצפון תפתח הרעה" - אלו בני גד ובני ראובן שגלו ראשונים, הם הצפינו למקום הלא נכון, בחרו להתנתק, להישאר בנחלתם לעולם, מכשיר האקו-לב הטמון בתורה לעולם לא מזייף, והוא מגלה לבנאדם את האמת הפנימית ביותר, בלי סיפורים, אתה צריך לדעת מה המניע שלך "לבקשות הרוחניות" שלך... בתוך דבריהם בני גד מתגלה צפון ליבם "גדרות צאן נבנה למקננו וערים לערמנו" הקדימו את ה**צאן**, את ה**כסף** והנכסים, לילדים. (ומשה רבנו הפך את הסדר "בנו לכם ערים לטפכם וגדרות לצאנכם")

מבאר הרב במתק שפתינו: זאת כוונת הנביא "מצפון תפתח הרעה" - הרעה הגדולה ביותר לאדם היא הניתוק מהבורא, מי שחיינו נוטים לעבר "הצפוני", החושך, לעצותיו של היצר המפתה - הוא יספוג ראשון את הגלות, וגם עולם הזה לא יהיה לו, הצפוני המתוק ישאיר לו טעם מריר במיוחד...

האם למדנו מההיסטוריה?

תהדקו חגורות ותחזיקו חזק, נותנים גז, "ברורס, 2,000 שנה אחורה, "סטופ" הגענו לתקופת בית המקדש השני, עם הנצח בשיא פריחתו גם אלו שניסו לעלות לירושלים להתגרות בייבי הישראלי "הנה המלכים נועדו" הגיעו, ומה קרה? אחורה פנה "רעדה אחזתם שם" והם עשו אחורה פנה במקרה הטוב, או שנפחו את נשמתם במקרה הפחות מוצלח.

הגאון מוילנא אמר פעם כי מסוגל להבין מי היה הרמב"ם, ואפילו אביו ורבו, אך אין לו השגה מיהו יהודי פשוט שחי בתקופת בית המקדש... כל העולם אז היה נראה אחרת, האויר היה זך וטהור יותר, השראת השכינה בעולם דרך עם ישראל ובית המקדש היתה מוחשית. "ירושלים" - העיר שכל העולם דיבר עליה בהערצה וקנאה - "כלילת יופי משוש לכל הארץ" גם לימוד התורה פרח מאוד והיה נחלת הרבים, מבחוץ הכל היה נראה רוד. עם כזאת עוצמה - מה הביא ל"פירוק החבילה"? אומרים חז"ל: **שנאת חינוס!** היה חסר בלימוד התורה לשם שמים, ולכן היא לא השפיעה על מידותיהם של העוסקים בה.

אהבה שהיא תלויה ב...ארנק

בתלמוד הירושלמי יש תוספת: "שהיו אוהבים את ממונם ושונאים את

חבריהם" ומבאר נפלא מורנו הרב: זה לא שני דברים! זה דבר אחד!!... באופן אוטומט כשאדם מתחיל להתאהב בממון הוא ישנא את השני. **אחד תלוי בשני!**

אל תספר סיפורים על חוסר תקשורת בינך לבינו, טעות! אתה פשוט מקושר מידי לממון! העיניים מסתנוורת מהאור הנוצץ, ועל השני כבר קשה להסתכל, קשה להרגיש אותו, איך אמר ר' חיים מוולוז'ין לבנו באגרת - "דע לך בני, לא באת לכאן אלא בשביל - השני!" תכלית האדם שתהיה **בנאדם**, איך? תשתמש בדבר הקדוש ביותר בך - הנשמה! והיא היכן ממוקמת? - במח! סוף מעשה במחשבה תחילה! תחשוב טוב טוב אם לכעוס על השני, תתבונן יותר לעומק מה רוצה ממני כעת ה' בנוגע לשני - זה איש קדוש! רק זה יביא אותך לקדושה האמיתית! בוא ונסיים עם מסר לדורות, מסר שאמור להקפיץ אותנו למקומות שלא חלמנו - בבקשה!

העם נלחם עבור ה' ו-ה' נלחם עמו, התוצאה - ניצחון בנוק-אאוט...

מודיע הבורא לרבנו משה: "נקום נקמת בני ישראל מאת המדיינים, אחר תיאסף אל עמך" - משה רבינו מקבל מסר ברור לאחר המלחמה הזו אתה נפטר מן העולם, אדם אחר לא היה ממהר לשום מקום, עדיין יש את הבת מצוה של הדודה רבקה, וחונכת הבית של דוד ברוך... אבל רבנו משה, מבין שיש פה מצוה מיוחדת נלקמה במדין ומיד הוא מזדרז ומודיע "יוצאים להילחם ולנקום נקמת ה'" אמר "נקמת בני ישראל", אבל אנחנו יוצאים להילחם לא למעננו אלא למען שמו יתברך.

עם ישראל לא ממהר, הם יודעים היטב שאחרי המלחמה הם יאלצו להיפרד ממשה, ולבסוף "ויימסרו מאלפי ישראל אלף למטה" - מסרו בעל כרחם כל שבט 1,000 איש, וביחד 12,000 איש שיוצאים להילחם במדין! אימפריה!!! מדינות פחדו להתקרב אליהם, אין קבינט שיאשר יציאה פזיזה שכזאת... ובכל זאת עם גדוש וטעון בהרמוניה אחד כלפי השני, וביתר שאת הרמוניה בינם לבין הבורא, זוכים לישועה על-טבעית - כל גיבורי מדין נפלו כמו זבובים, ועם ישראל חוזר כולו מהקרב בשלום וללא שריטה "לא נפקד איש"... כך זוכים לגאולה האמיתית, אז בואו ונטה את לבנו דרומה, שם נמצאת האמת, אלוקים דר-במרום! האור נמצא שם, ומהו האור האמיתי שיביא את הגאולה השלימה? "חכמת ה' **תאיר פניו**" אם נתחיל להאיר פנים אחד לשני, אם נתחיל להרגיש באמת את השני - אזי על ידי כח התורה, כח האמת, נזכה להיגאל במהרה אמן!

שבת שלום
רן אהרן בן ישעיה

יחידת החילוץ המשטרית - בפעולה...

שאלעד קם מחלום... מה אני אמור לענות לו ברגעים אלו? 'כן כן, אולי גם נזמין את יחידת חילוץ הימ"מ'... מה למשטרה ולכובע? אך אלעד לימד אותי - אמונה!! וכן הוא אומר: "אחרי לילה קדוש כזה, אם אלוקים רוצה אתה תראה - המשטרה תחזיר לך את הכובע!" חברים, אני חייב להודות - קצת נכשלת באמונה... תמיד אני יודע שאלוקים הוא כל-יכול, ודאי ופשוט, אבל לימד אותנו הרב שגם בהשתדלות צריך להיות נורמלים...

תביא את הטלפון, הרב, אני מחייג 100... "משטרת... בוקר טוב" בוקר טוב, אני שואל אם אפשר לדווח על השבת אבידה? "כן, אני שומעת" עונה השוטרת... כובע של... נשכח שם ורציתי לדעת... "רגע רגע, באיזה מקום?" "בבן יהודיע!" "או קיי, תמתין 2 דקות אני חוזרת אליך" אלעד מנתק ואני... לא מאמין...

והנה הפלאפון מצלצל - **חסוי!** "הנה הרב, זה בטח הם, תענה!" כן, שלום, בוקר טוב "תראה אדוני, אני שלחתי ניידת... רק תתאר לנו איך בדיוק הכובע נראה, הוא עם פרווה כזו?"... לא לא, הכובע שלי הוא פשוט שחור כזה, נו, כמו של הקאובויים... "אה או קיי" ואז ברקע אני שומע ולא מאמין - היא מדווחת לאנשי "יחידת חילוץ הכובע" את הפרטים... ישתבח שמו לעד!

אבל זה לא נגמר בזה. בצלאל, חבר למדרשה, ששמע על הסיפור ההזוי הודיע בהתרגשות "אני בעוד יומיים מגיע לאזור התחנה, ואדאג להביא לרב את הכובע!"... כן כן אם אלוקים רוצה אז גם יחידת המארינס האמריקאית תחזיר כובע של אברך... לב מלכים וושרים ביד ה', ומסתבר שגם לב משטרת ישראל ברשות... אין עוד מלבדו!

סיפור השבוע

אלול תשע"ט. ארגון לב לאחים סניף מעלה אדומים, כל חברי הצוות יחד עם תלמידי המדרשה מוציאים אוטובוס, והפעם יוצאים לערב של התעלות. האוטובוס יוצא ב-24:00, מגיעים לציון של התנא הקדוש ר' מאיר בעל הנס, אומרים את הסליחות, ומשם בתכנון תפילת שחרית בנגן החמה בציונו של הרשב"י. אלא שכדי לא לפספס את הזמן של תפילה בנגן מחמת עיכובים, החליטו צוות הרבנים שעוצרים לתפילה בקברו של בניהו בן יהודיע מה נאמר - אווירה מיוחדת. אלא שמכאן מתחיל לו סיפור עם מסר לכל החיים. חבר'ה תחזיקו חזק! הסיפור הבא הוא כל כולו אמת!!

אנחנו יורדים מהאוטובוס, ואני כמובן מוריד את תיק התפילין בזמן **שהכובע** נמצא - עליו טוב, ברוך ה', תפילה מרוממת. משם נוסעים לבית ההארחה במלון לביא לסעוד את ארוחת הבוקר. אלא מה - הכובע נשאר בקברו של בניהו בן יהודיע. ומתי אני מגלה זאת? בברכת המזון, ממש לפני היציאה מהמלון. פתאום נזכרתי שהכובע נשאר שם. כדי לקבל מושגים אקדים ואומר - כל החבר'ה לא ישנו לילה שלם, ובמיוחד אחרי סעודת בוקר, הדבר היחיד שכולם רוצים זה להגיע הביתה מהר ובלי עיכובים! זאת אומרת שאין מצב ואפילו לא בצחוק לבקש מהחברים "לקפוץ" חזרה לציונו של בניהו בן יהודיע.

והנה תוך כדי מלמול עם עצמי, שואל אותי אלעד רז, יהודי חשוב מבני החבורה: "מה קרה? אני רואה שהרב קצת לחוץ?" טוב תראה, אני עונה לו, כובע חדש עולה איזה כמה מאות שקלים, נו, בע"ה, 'כפרת עוונות'... "רגע רגע, מה הבעיה", ופתאום פניו מרצינים, "בוא ונתקשר למשטרה!" לא?? אמרתי בבהלה "כן כן, הרב, נתקשר למשטרה" בלב שלי חשבת

לע"נ נעימה בת רוזה

לרפואת אילים אלקה בת לין

להצלחת מאיר חי בן ברוריה חיה

לתרומות, הקדשות, לקבלת העלון במייל וכן לחלוקה באזור המגורים: 052-7680962 neraharon1@gmail.com

לשמיעת שיעורי מורנו הרב מרקוביץ חייגו לקול הלשון - 03-6171111 ובזיהוי קולי לומר את שם הרב

וכן לשמיעת שיעורי הרב רן אהרן בן ישעיה (קול הלשון) חייגו 073-3211786 שלוחה 11